

afstemme over dette Punkt, men antage, at det er billiget (Ophold). Endelig vil Lovforslaget i sin Heelhed blive sat under Forhandling. — Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn's Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Hall: Ja, da jeg for Forhandlingernes Begyndelse idag begjærede Ordet for det Tidspunkt, da Loven i sin Heelhed blev sat under Forhandling, da kan jeg ikke nægte, at jeg havde det Haab, at dette Tidspunkt vilde være kommet noget tidligere paa Dagen; jeg kan derfor ikke følge for mig selv, at maaskee det Behageligste for Thinget, — jeg kunde have at sige, var, at jeg nu renoncerede paa Ordet, men, naar jeg efter nærmere Overveielse dog ikke gjør dette, saa haaber jeg maaskee allerede deri at kunne finde i alt Fald en Undskyldning hos Thinget, at jeg, som dog staaer i et temmelig nært Forhold til dette Lovforslag, nu for første Gang begjærer Ordet under Forhandlingerne i denne Sag, og der jo tillige er god Grund til at vente, at det ogsaa bliver for sidste Gang.

Den egentlige Grund til, at jeg har begjæret Ordet, er da den, at det er min Overbeviisning, at det ikke blot er ønskeligt, men endog magtpaaliggende, at en ny Presselov udkommer, det er derfor, jeg har begjæret Ordet nu, da Sagens Afgjørelse staaer for, nu det jo om saa Dieblikke vil vise sig, om Thinget ved at vedtage det foreliggende Lovforslag vil gjøre Sit til, at vi erholde en ny fuldstændig Lovgivning om Pressens Brug eller rettere om Ansvarligheden for dens Misbrug, eller om Thinget derimod ved at forkaste dette Lovforslag vil gjøre Sit til, at det for en ubestemt lang Tid faaer sit Forblivende ved den nugældende brogede Blanding af Pressebestemmelser, der vel i en ikke ringe Grad ere blevne paavirkede af den nye Tingenes Orden, men dog ikke anderledes, end at endnu stærke Spor af en derfra heelt forskjellig Tilstand ere blevne tilbage, ikke anderledes, end at der endnu er foreskrevet Straf af Fængsel for den, som omtaler Regjeringens enkelte Handlinger eller Foranstaltninger som uretfærdige og skammelige, eller endog blot ved at omtale dem gjør Brug af utilbørlige eller usømmelige Udtryk, eller skumler med Bitterhed. Nu er det vel min Tro, at der ingen Grund er til at tvivle

om, at denne Lov vil vinde Majoritet her i Thinget, men da jeg anseer det for meget ønskeligt, at det maa skee med en saa stor Tilnærmelse fra Thingets Side som muligt, saa vil jeg dog tillade mig, i nogle almindelige Træk at berøre og imødegaae de Indvendinger, der under Forhandlingerne have reist sig imod Forslaget. Der er saaledes først een Classe af Indvendinger, der have deres Grund i den Anskuelse, at vort Forslag i sin Omhu for Pressens Frihed ikke ganske har taget det tilbørlige Hensyn til Vigtigheden af, at der ogsaa træffes Foranstaltninger imod dens Misbrug, at der gives Beskyttelse for de Interesser, der unægtelig ved en saadan Misbrug kunne krænkes, — denne Anskuelse er fornemmelig bleven fremhævet af den høitærede Justitsminister, og jeg for min Deel finder dette aldeles naturligt og i sin Orden. Det lader sig nemlig vel modstige, men neppe modbevise, hvad der ogsaa idag er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), at der saa godt som intet andet Sted skal kunne paavises en Presselov, der er rundeligere end det foreliggende Lovudkast i det Maal af Frihed, der indrømmes Pressen, uhindret af alle forebyggende, af alle garanterende og af alle trykkende Bestemmelser, eller som er mildere og lempeligere i de Straffe, den foreskriver for saadan Brug af Pressen, der er skændes for utilladelig. Naar dette er Tilfældet, saa troer jeg, at det billigviis maa indrømmes, som naturligt, at Betæneligheder af den anførte Art kunne fremstaae, og jeg for min Deel maa ligeledes indrømme, at der for Justitsministeren maa være en særlig Opfordring til at gjøre saadanne Betæneligheder gjældende. Men heldigviis behøver jeg ikke at dvæle længe ved disse Betæneligheder; den høitagtede Justitsminister har jo nemlig idag i Thinget afgivet den bestemte Erklæring, at, uagtet ikke alle hans Betæneligheder ved Loven vare bortfaldne, uagtet der vel kunde være Forandringer, som han endnu maatte ansee for ønskelige, saa vilde han dog, forsaavidt Loven, som den foreligger, blev billiget her i Thinget, og ligeledes i samme Stikkelse i Landstinget, yde sin Medvirkning til, at den bliver til Lov. Det er denne Ministerens Erklæring,